

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย

นางสาวปราณี ชันติวงศ์

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปราณี ชันติวงศ์
ปีที่ทำวิจัย 2/2561

1. การวางแผนการวิจัย

1.1 วิเคราะห์ปัญหา

จากการจัดกิจกรรมประจำวัน กิจกรรมเสริมประสบการณ์มีการสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องหรือเนื้อหาที่จัดประสบการณ์ ในขณะร่วมกิจกรรม ครูได้สังเกตเห็นว่า มีเด็กที่พูดยังไม่เป็นคำขณะตอบคำถามและบางครั้งพูดแล้วฟังจับใจความไม่ได้ และพูดออกเสียงคำไม่ชัดเจนการพูดในแต่ละครั้งเป็นการสื่อความหมายว่ามีจุดประสงค์อะไรหรือมีจุดหมายอะไรในสิ่งที่พูดออกไปแต่ละครั้ง เช่น เวลาต้องการเข้าห้องน้ำ เวลาที่หิวข้าว หรือการเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว เด็กยังขาดทักษะการพูด จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอน สิ่งตามมาคือเด็กจะไม่สามารถสื่อสารพูดคุยกับเพื่อนหรือครูได้ ซึ่งได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว ได้ดังนี้

- อาจเกิดจากพัฒนาการด้านการพูดอาจจะช้ากว่าปกติตั้งแต่แรก
- อาจเกิดจากพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง เช่น ให้อ่านหนังสือนานเกินไป

1.2 กำหนดวิธีการแก้ไขปัญห

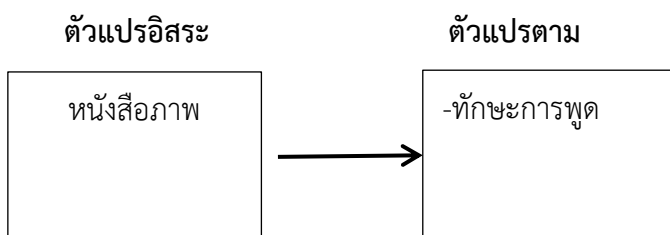
การทำวิจัยในครั้งนี้ เพื่อฝึกและพัฒนาทักษะการพูดโต้ตอบเป็นประโยคและพูดคำออกเสียงจากนวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้น โดยใช้หนังสือภาพพัฒนาการด้านการพูดให้มีประสิทธิภาพ มนุษย์ทุกคนเกิดมามีสังคมที่ต้องอยู่ต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น เราจะใช้ชีวิตอยู่คนเดียวโดยปราศจากสังคมไม่ได้ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์และติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

1.3 กำหนดและนิยามตัวแปรสำคัญในการวิจัย

-หนังสือภาพ หมายถึง หนังสือภาพที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งครูผู้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับปฐมวัย และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหนังสือภาพส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

-ทักษะการพูด หมายถึง พัฒนาการด้านทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ได้จากการวัดด้วย แบบสังเกตทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการใช้หนังสือภาพส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับทักษะการพูด

1.4 กำหนดกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีวิจัย แบบแผนการวิจัย และออกแบบการวิจัย

-ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ลิเบอร์แมน (Lieberman) ตั้งสมมติฐานไว้ว่าการรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับ การเปล่งเสียง จึงเห็นได้ว่า เด็กมักจ้องหน้าเวลาเราพูดด้วย การทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็กฟัง และพูดซ้ำกับตัวเอง หรือหัดเปล่งเสียง โดยอาศัยการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

-ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ ซึ่งกล่าวว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2-7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาทางขั้นคิดก่อนปฏิบัติการ เด็กเรียนรู้ จากการกระทำโดยอาศัยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่พัฒนาถึงขั้นที่จะเข้าใจ เรื่องที่เป็นนามธรรมได้ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม การพัฒนาความสามารถทางภาษา และการสื่อสารของเด็กนอกจากพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการสื่อสารเบื้องต้นจะส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วที่สุด

2. การดำเนินการ

2.1 วิธีการดำเนินวิจัย (ประชากรในการวิจัยและความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกรอบแนวคิดการวิจัย)

ประชากรในการวิจัยได้แก่ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คน

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือภาพพัฒนาทักษะการพูดเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม
- ตัวแปรตาม ได้แก่ เด็กปฐมวัยมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น

ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกรอบแนวคิดการวิจัย การจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือภาพเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเด็กปฐมวัย เพราะทักษะการพูดมีความสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย ที่สำคัญสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ตลอดจนจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ได้ใช้เป็นแนวทางพัฒนาในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Design)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน การได้มาของตัวอย่าง ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจงของเด็กปฐมวัยจำนวน 5 คน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Measurement Design)

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการทดลองผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทักษะทางการพูด
2. กลุ่มตัวอย่างทำกิจกรรมตามแผนการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพ
3. ใช้แบบประเมินความสามารถทักษะการพูด ของกลุ่ม ตัวอย่างหลังการทดลองเป็นรายบุคคล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Design)

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต โดยการจดบันทึกพฤติกรรมประเมินทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพ โดยภาพรวมหลังจัดกิจกรรมมีค่าสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ประเมินแบบสังเกตการณ์มีทักษะการพูด มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

3 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูด 13-15 ครั้ง

2 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูด 8-10 ครั้ง

1 คะแนน หมายถึง ไม่มีทักษะการพูด แต่ร่วมกิจกรรมได้

3. การสรุปผลและการเผยแพร่

3.1 สรุปผลการวิจัยและการสะท้อนกลับ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาการทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพ ผลการวิจัยพบว่า เด็กเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นเรื่อยๆ จากการพูดออกเสียงไม่ค่อยชัดเจน ไม่ค่อยเป็นคำและการพูดเรื่องที่ยังไม่เป็นเรื่องราวจนเริ่มชัดเจน และเป็นเรื่องราวได้มากขึ้น พูดออกเสียงคำหรือประโยคได้ชัดเจนขึ้น สามารถสื่อสารกับเพื่อนและครูได้ดียิ่งกว่าเดิม มีความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีความสนุกสนานในการอ่านหนังสือภาพ

3.2 การเผยแพร่ผลการวิจัย

หลังจากผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงได้เผยแพร่เอกสารการวิจัยให้กับผู้สอนท่านอื่นๆ นำไปใช้เป็นแนวในการทำวิจัยในชั้นเรียนในโอกาสต่อไป อีกทั้งได้เผยแพร่เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยให้กับผู้ปกครองอีกด้วย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย

นางสาวปราณี ขันติวงศ์

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย

นางสาวปราณี จันทิวงศ์

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์กำแพงเพชร)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

บทนำ

จากการจัดกิจกรรมประจำวัน กิจกรรมเสริมประสบการณ์มีการสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องหรือเนื้อหาที่จัดประสบการณ์ ในขณะร่วมกิจกรรม ครูได้สังเกตเห็นว่า มีเด็กที่พูดยังไม่เป็นคำขณะตอบคำถามและบางครั้งพูดแล้วฟังจับใจความไม่ได้ และพูดออกเสียงคำไม่ชัดเจน การพูดในแต่ละครั้งเป็นการสื่อความหมายว่ามีจุดประสงค์อะไรหรือมีจุดหมายอะไรในสิ่งที่พูดออกไปแต่ละครั้ง เช่น เวลาต้องการเข้าห้องน้ำ เวลาที่หิวข้าวหรือการเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว เด็กยังขาดทักษะการพูด จึงทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน สิ่งที่ตามมาคือเด็กจะไม่สามารถสื่อสารพูดคุยกับเพื่อนหรือครูได้

ผู้วิจัยจึงสนใจในการทำวิจัยในครั้งนี้ เพื่อฝึกและพัฒนาทักษะการพูดได้ตอบเป็นประโยคและพูดคำออกเสียงจากนวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้น โดยใช้หนังสือภาพพัฒนาการด้านการพูดให้มีประสิทธิภาพ มนุษย์ทุกคนเกิดมามีสังคมที่ต้องอยู่ต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น เราจะใช้ชีวิตอยู่คนเดียวโดยปราศจากสังคมไม่ได้ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์และติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การพูดเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสารกับผู้อื่น ดังนั้นการพูดจึงถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าหากว่าเรามีทักษะในการพูดดีเราก็จะใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เมื่อเด็กเกิดมาเพื่ออยู่ในสังคมจึงต้องมีการพัฒนาทางด้านภาษา เพราะภาษาเป็นสื่อกลางที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ภาษาเป็นสื่อที่จะช่วยให้เกิดความหมายการแสดงออก ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ดังนั้นเด็กจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนให้พัฒนาทางด้านการใช้ภาษาให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับคามนิยมหรือระเบียบของสังคม ก่อนที่เด็กจะอ่านเขียนเรียนภาษาโดยตรง เด็กจะเริ่มคุ้นเคยกับท่าทาง สีหน้า และภาษาพูดของคนแวดล้อมก่อน และจะเลียนแบบได้ตามสภาพ การใช้ภาษาสีหน้าท่าทางของผู้ใกล้ชิดเหล่านั้น ถ้าเด็กมีพัฒนาทางภาษาดี จะหมายถึงความสามารถที่เด็กแสดงออกมาในการเป็นเครื่องสื่อความหมายได้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงกับความต้องการของตนเอง ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถูกต้อง และในขณะเดียวกันก็สามารถเข้าใจผู้อื่นปฏิบัติตามได้ ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เด็กอยู่ในสังคมได้ดี และยังเป็นสิ่งที่ใช้แสดงออกถึงพัฒนาการทางสมองของเด็กด้วย การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กควรมีหลักการสอนเทคนิควิธีที่เหมาะสม มีสื่อวัสดุอุปกรณ์เพราะเด็กในวัยนี้ไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นนามธรรม ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม เนื่องจากความสามารถของเด็กปฐมวัยในวัยนี้ควรใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม ภาพเป็นสื่อรูปธรรมที่มีผู้นิยมนำมาใช้กับเด็กปฐมวัย มากอีกชนิดหนึ่ง เนื่องจากการใช้ภาพเป็นสื่อนั้นช่วยส่งเสริมความสามารถทางด้านการฟังและการพูดเล่าเรื่องที่หลากหลายจากการพบเห็นสิ่งต่างๆ จากรูปภาพ (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์2545: 74)

สอดคล้องกับเยาวพา เดชะคุปต์ (2542: 17-20) ที่กล่าวว่า เด็กปฐมวัยยังไม่เข้าใจในเรื่องที่เป็นนามธรรมได้ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม ภาพเป็นสื่อที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายจะมีความสนใจในการเรียนรู้จากภาพที่เห็นในรูปลักษณะต่างๆ

นอกจากนี้ สมศักดิ์ สินธุระเวช (2541: 11-12) กล่าวว่า รูปภาพยังสามารถช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองทั้งสองซีกพร้อมๆ กันอย่างมีระบบ กล่าวคือ ในขณะที่ฟังเพื่อนพูดเด็กต้องใช้สมองซีกซ้ายในการรับรู้จินตนาการตามภาพจากเรื่องที่ฟัง และการมองเห็นภาพโดยรวมจะส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางภาษา

โดยเฉพาะทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดอย่างมากจากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีต่างๆ พบว่า ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมชนิดหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนสามารถช่วยผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ สามารถแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจและเฝ้าหาความรู้ด้วยตนเองชุดการสอนสามารถถ่ายทอดความรู้แทนครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ปัญหาเรื่องครูผู้สอนแทนได้เพราะนักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ 2533: 117)

มงคล พรหมทอง (2545:68) พบว่าชุดการสอนช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ในทั้งภาพรวมและส่วนย่อยชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับครู จัดให้ครูโดยเฉพาะมีคู่มือครูและเครื่องมือสำหรับครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อลดบทบาทของครูให้น้อยลงเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมมากขึ้น ซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้สอนให้เด็กเกิดพฤติกรรมตามความคาดหวัง ครูเป็นผู้ดำเนินการและควบคุมกิจกรรมทั้งหมด นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายใต้การดูแลของครู

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าพัฒนาการด้านการพูดนั้นสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับเด็กปฐมวัย ถ้าหากเด็กปฐมวัยไม่สามารถพูดสื่อสารได้ก็จะส่งผลให้เด็กปฐมวัยเกิดอุปสรรคในการเรียนรู้และสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจยากขึ้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจที่จะใช้หนังสือภาพเพื่อพัฒนาการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่เลือกใช้หนังสือภาพเพราะว่าหนังสือภาพทำให้เด็กได้เรียนรู้คำจากภาพเพิ่มขึ้น และช่วยให้เด็กได้ออกเสียงอย่างถูกต้อง นอกจากนี้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับภาพที่สวยงามอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้หนังสือภาพ
2. เพื่อประเมินทักษะความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อน-หลังการใช้หนังสือภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 15 คน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ้านใหม่เจ้าพระยา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เลย์ อำเภอมะนัง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน

การได้มาของตัวอย่าง ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจงของเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือภาพพัฒนาทักษะการพูดเด็กปฐมวัย จำนวน 1 เล่ม

ตัวแปรตาม ได้แก่ เด็กปฐมวัยมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ นี้คือของหนู สารที่ควรรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 3 สัปดาห์ละ 5 วันละๆ 30 นาที รวมเวลา 15 วัน

ขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพ ผู้รายงานได้วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารถึงตัวละครที่มีทักษะในการพูดเพื่อใช้สื่อสารในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ได้เห็นได้ชัดเจน เช่น บ้าน เสื้อยืด กางเกง หวี ชาม ช้อน แปรงสีฟัน สบู่ ถูเท้า รองเท้า หนูนวด แก้วน้ำ ฟุตบอล ตุ๊กตาหมี ซึ่งประกอบด้วย หนังสือภาพ จำนวน 1 เล่ม

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

คำศัพท์ 1 หนังสือภาพ หมายถึง หนังสือภาพที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งมีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งครูผู้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กระดับปฐมวัย และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหนังสือภาพส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยได้

คำศัพท์ 2 เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียน ชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา

คำศัพท์ 3 ทักษะการพูด หมายถึง พัฒนาการด้านทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ได้จากการวัดด้วยแบบสังเกตทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งก่อนและหลังการใช้หนังสือภาพส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับทักษะการพูด การปฏิบัติต่อพฤติกรรมด้านทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย มีทักษะการพูดคำศัพท์และพูดเป็นประโยคและเล่าเรื่องราวสั้นๆได้ มีเจตคติที่ดีต่อการแสดงออกต่อทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยในการแสดงออกทางสีหน้า/ท่าทาง ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมและการใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย สนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก ทฤษฎี/ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษามีหลายทฤษฎี ดังนี้ (ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม, 2519 : 31-35)

1. ทฤษฎีความพึงพอใจแห่งตน (The Autism Theory หรือ Austistic Theory) ทฤษฎีนี้ถือว่า การเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียงอันเนื่องจากความพึงพอใจ ที่ได้กระทำเช่นนั้น โมว์เรอร์ (Mower)

เชื่อว่า ความสามารถในการฟัง และความเพลิดเพลินกับการได้ยินเสียงของผู้อื่นและตนเองเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษา

2. ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) เลวิส (Lawis) ได้ศึกษาและเชื่อว่า พัฒนาการทางภาษานั้นเกิดจากการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง การเลียนแบบของเด็กเกิดจากความพอใจ และความสนใจของตัวเอง ปกติช่วงความสนใจของเด็กนั้นสั้นมาก เพื่อที่จะจดจำเด็กจึงต้องมีสิ่งเร้าซ้ำ ๆ กัน การศึกษากระบวนการในการเลียนแบบภาษาพูดของเด็กพบว่า จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นเมื่อพ่อแม่เลียนแบบเสียงของเด็กในระยะเล่นเสียงหรือในระยะที่เด็กกำลังเรียนรู้การออกเสียง

3. ทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory) ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยอาศัยการวางเงื่อนไข ไรน์โกลด์ (Rhiengold) และคณะได้ศึกษาพบว่าเด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รางวัล หรือได้รับการเสริมแรง

4. ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ลิเบอร์แมน (Lieberman) ตั้งสมมติฐานไว้ว่าการรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับการเล่นเสียง จึงเห็นได้ว่า เด็กมักจ้องหน้าเวลาเราพูดด้วย การทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็กฟัง และพูดซ้ำกับตัวเอง หรือหัดเปล่งเสียง โดยอาศัยการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

5. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babble Buck) ซึ่งธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นผู้คิดโดยอธิบายว่า เมื่อเด็กกำลังเล่นเสียงอยู่นั้น เผลอมีเสียงบางเสียงไปคล้ายกับเสียงที่มีความหมาย ในภาษาพูดของพ่อแม่ พ่อแม่จึงให้การเสริมแรงทันที ด้วยวิธีนี้จึงทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษา

6. ทฤษฎีชีววิทยา (Biological Theory) เล็นเบิร์ก (Lenneberg) เชื่อว่า พัฒนาการทางภาษามีพื้นฐานทางชีววิทยาเป็นสำคัญ กระบวนการที่คนพูดได้ขึ้นอยู่กับอวัยวะในการเปล่งเสียง เด็กจะเริ่มส่งเสียงอ้อแอ้ และพูดได้ตามลำดับ

7. ทฤษฎีการให้รางวัลของพ่อแม่ (Mother Reward Theory) ดอลลาร์ด (Dollard) และมิลเลอร์ (Miller) เป็นผู้คิดทฤษฎีนี้ โดยย่ำเกี่ยวกับบทบาทของแม่ในการพัฒนาภาษาของเด็กว่า ภาษาที่แม่ใช้ในการเลี้ยงดูเพื่อเสนอความต้องการของลูกนั้น เป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดภาษาพูดแก่ลูก

ดังนั้นการพูดจึงเป็นทักษะของพัฒนาการทางภาษา ในเด็กปฐมวัย (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์, 2550: 110) ที่สำคัญการจัดประสบการณ์ให้เด็ก แต่ละวัยต้องจัดให้สอดคล้องกับอายุ ธรรมชาติและความต้องการของเด็ก ซึ่งมีความแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงความสำคัญและจัดประสบการณ์เรียนรู้ทางภาษา ให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ซึ่งกล่าวว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2-7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาทางขั้นคิดก่อนปฏิบัติการ เด็กเรียนรู้ จากการกระทำโดยอาศัยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่พัฒนาถึงขั้นที่จะเข้าใจ เรื่องที่เป็นนามธรรมได้ ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม การพัฒนาความสามารถทางภาษาและ การสื่อสารของเด็กนอกจากพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและการเรียนรู้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการส่งเสริมการสื่อสารเบื้องต้นจะส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วที่สุด การที่จะพัฒนาเด็กทุกๆ ด้านจำเป็นต้องมีภาษาเพื่อการสื่อสารที่จะเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการ คือความเข้าใจ การรับรู้ และการแสดงออกทางภาษาซึ่งเป็นสิ่งที่

สำคัญจำเป็น ที่เด็กจะต้องได้รับการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการในทักษะในทุกๆ ด้าน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อ กลางนั้นเองกระบวนการพัฒนาการสื่อสารของเด็กนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือเงื่อนไขภายในตัวเด็ก ได้แก่ ระดับสติปัญญา ความสามารถในการเรียนรู้ หรือข้อจำกัดภายในตัวเอง และยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การจัดประสบการณ์ กระบวนการฝึกหัดที่ต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับลักษณะของเด็ก รวมทั้งเทคนิคและวิธีการให้แรงเสริมเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดการตอบสนองต่อการฝึก

ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้ การจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือภาพเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเด็กปฐมวัย เพราะทักษะการพูดมีความสำคัญต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย ที่สำคัญสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ตลอดจนจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัย ได้ใช้เป็นแนวทางพัฒนาในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

การจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือภาพพัฒนา
ทักษะการพูดเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย
-หนังสือภาพ “นี่คือของหนู”

ตัวแปรตาม

ทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย
1. การสังเกต
2. การประเมินก่อนจัดกิจกรรม
3. การจัดกิจกรรม
4. การประเมินหลังจัดกิจกรรม
5. การสรุปผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิง แบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลจาก เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา มีอายุอยู่ในช่วง 3-4 ปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่

1. หนังสือภาพ “นี่คือของหนู” จำนวน 1 เล่ม ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 1 แผน สารการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งสร้างและพัฒนาโดยผู้วิจัย
2. แบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งสร้างและพัฒนาโดยผู้วิจัย

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. การพัฒนาหนังสือภาพ “นี่คือของหนู”
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างหนังสือภาพ
 - 1.2 สร้างหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3 นำหนังสือภาพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการวิจัย พิจารณาเพื่อหาค่าความตรงเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกับแผนกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.4 นำหนังสือภาพไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

2. การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์

2.1 การศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้หนังสือภาพในการจัดประสบการณ์

2.2 สร้างแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้หนังสือภาพในการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 นำแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้หนังสือภาพที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการวิจัย พิจารณาเพื่อหาค่าความตรงเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกับแผนกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.4 นำแผนการจัดกิจกรรมที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยระหว่าง 0.5-1.00 ไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

3. แบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินให้สอดคล้องกับความสามารถการพูดของเด็ก

3.2 สร้างแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ที่สอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเน้นความสามารถทางการพูด

3.3 นำแบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการวิจัย พิจารณาเพื่อหาค่าความตรงเนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกับแผนกิจกรรมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

1. การพัฒนาหนังสือภาพ “นี่คือของหนู” ศึกษาสาระความรู้ที่เด็กจะได้รับจากหนังสือภาพจะสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยได้มากน้อยเพียงใด จากนั้นนำมาหาประสิทธิภาพโดยการทำ ioc จากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความสอดคล้อง(+1) ไม่แน่ใจ(0) หรือเห็นว่าไม่สอดคล้อง(-1) หากมีคะแนน .5 แล้วนำมาใช้ในกิจกรรม

2. การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ ศึกษาสาระความรู้ที่เด็กจะได้รับจากแผนการจัดประสบการณ์จะว่าจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยได้มากน้อยเพียงใด จากนั้นนำมาหาประสิทธิภาพโดยการทำ ioc จากผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีความสอดคล้อง(+1) ไม่แน่ใจ(0) หรือเห็นว่าไม่สอดคล้อง(-1) หากมีคะแนน .5 แล้วนำมาใช้ในกิจกรรม

3. แบบประเมินทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ศึกษาสาระความรู้ที่เด็กจะได้รับจากแบบประเมินทักษะการพูด สามารถพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยได้มากน้อยเพียงใด จากนั้นนำมาหาประสิทธิภาพโดยการทำ ioc จากผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีความสอดคล้อง(+1) ไม่แน่ใจ(0) หรือเห็นว่าไม่สอดคล้อง (-1) หากมีคะแนน .5 แล้วนำมาใช้ในกิจกรรม

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินก่อนเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการพูด ดำเนินการโดยผู้วิจัย เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมสนทนาและอ่านคำจากภาพ โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการถามและตอบ บรรยายภาพ เป็นต้น
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการอ่านหนังสือภาพเพื่อ พัฒนาทักษะการการพูด โดยการใช้หนังสือภาพ ในช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์
3. ทำการประเมินหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการพูด และปฏิบัติ เช่นเดียวกับการประเมินก่อนเรียน

ระยะเวลาการเก็บข้อมูลโดยดำเนินการ 3 สัปดาห์ๆละ 5 วันละๆ 30 นาที รวมเวลา 15 วัน

ตารางดำเนินการทดลอง การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพ

สัปดาห์ที่	วัน	แผนกิจกรรม	ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้	เวลา
1	จันทร์	1	แผนการจัดประสบการณ์ -หนังสือภาพ “นี่คือของหนู”	30 นาที
	อังคาร			30 นาที
	พุธ			30 นาที
	พฤหัสบดี			30 นาที
	ศุกร์			30 นาที
2	จันทร์	1	แผนการจัดประสบการณ์ -หนังสือภาพ “นี่คือของหนู”	30 นาที
	อังคาร			30 นาที
	พุธ			30 นาที
	พฤหัสบดี			30 นาที
	ศุกร์			30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าของคะแนนแบบประเมินทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้หนังสือภาพ
คะแนนของแบบประเมินทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้หนังสือภาพ โดยภาพรวม
หลังจัดกิจกรรมมีค่าสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ดังนี้

ประเมินแบบสังเกตการณ์มีทักษะการพูด มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

3 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูด 13-15 ครั้ง

2 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูด 8-10 ครั้ง

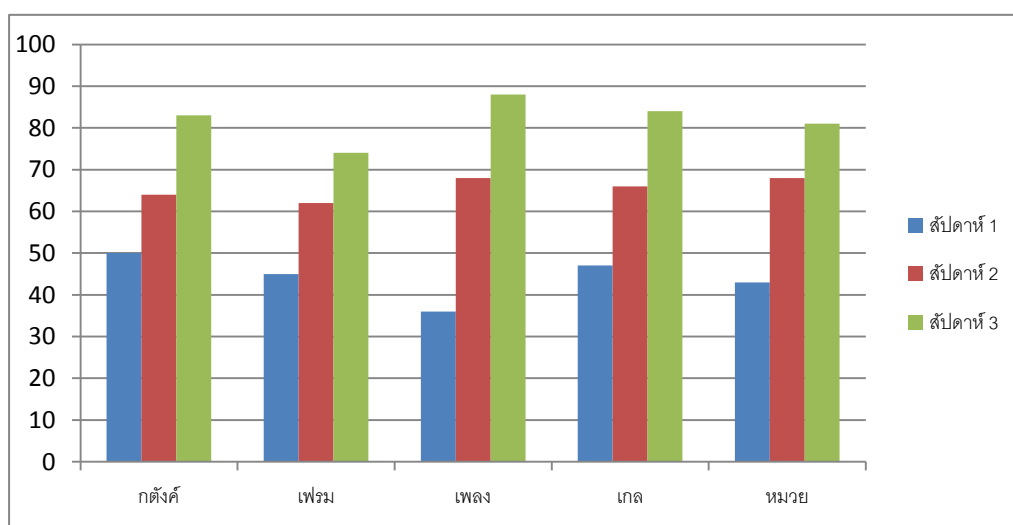
1 คะแนน หมายถึง ไม่มีทักษะการพูด แต่ร่วมกิจกรรมได้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาการทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพ ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรม จำนวน 3 สัปดาห์ สรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 3 คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการปฏิบัติ 3 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบใน 1 สัปดาห์ คะแนนรวมจึงเป็นสัปดาห์ละ 90 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวมจำนวน 3 สัปดาห์ ดังนี้

เลขที่	ชื่อ(นามสมมติ)	คะแนนรวมเต็ม 90 คะแนน		
		สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3
1	กตังค์	50	64	83
2	เฟรม	45	62	74
3	เพลง	36	68	88
4	เกล	47	66	84
5	หมวย	43	68	81
รวม		221	328	410
คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)		44.2	65.6	82

จากแผนภูมิแสดงค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมีทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยใน 3 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มเป้าหมาย 5 คน ที่เป็นเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา มีรายการประเมิน 3 รายการคือ 1. พูดคำศัพท์ตามหนังสือภาพได้ถูกต้อง 2. พูดเป็นประโยคและพูดเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง 3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าพูด

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากประสบการณ์ด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูด ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิด หลักการ และทฤษฎี มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การดำเนินการพัฒนาทักษะการพูด สามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในเด็กทุกวัยเพียงแต่ต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง

3. การดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์เป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น

4. ก่อนดำเนินการจะต้องมีข้อมูลหรือสารสนเทศที่ถูกต้องชัดเจน วิเคราะห์พัฒนาการของเด็ก โดยใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง

5. เลือกวิธีการหรือสิ่งที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อม ความต้องการ ความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ในการศึกษาทำการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอว่าควรทำกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านอื่นๆ อีกนอกเหนือจากการพัฒนาทักษะการพูด นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยควรดำเนินการกับกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะต่อไป

รายการอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (21 สิงหาคม 2546). การเล่านิทาน. [On-line]. Available :
<http://www.childthai.org/cic/c256.htm>.
- กรมวิชาการ กระทรวง. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ :
กรุงเทพกราฟฟิค วันเอดเวอร์ไทซิง.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จินตนา ใบกาชุย. (2534). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. (2536). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ณรงค์ ทองปาน. (2526). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ปานรวี ยงยุทธวิชัย. (2546). คู่มือการเขียนแผนการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้
เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง อาจารย์ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริม
และพัฒนาการอ่านการเขียนแห่งประเทศไทย.
- เผชญิ กิจระการ. (ม.ป.ป.). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2551). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุจิร ภู่อารยะ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : บุ๊คพอยท์.
- ลมน รัตตนากร. (2506). การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: วิชาการ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2542). การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วีรวรรณ กินาวงศ์. (16 กันยายน 2546). รูปแบบการเล่านิทาน, [Online-line]. Available :
<http://www.twp.co.th/news/pre-news.asp?nid>.
- สงบ ลักษณะ. (2533). แนวการทำแผนการสอน. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุชาติ สวัสดิ์ศรี. (2530). หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ปรีปุระ. (2542). นิทานสำหรับเด็ก. ราชบุรี : สถาบันราชภัฏจอมบึง.
- สมชาย ตันติสันติสม. (2535). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กำแพงเพชร : สถาบันราชภัฏ
กำแพงเพชร.

ภาคผนวก

แนบ....

- เครื่องมือวิจัย
- ภาพขณะดำเนินกิจกรรมการวิจัย
- แผนการจัดกิจกรรม/ ชิ้นงาน/ เอกสารประกอบ
- เอกสารอื่น ๆ

• ภาพขณะดำเนินกิจกรรมการวิจัย

แผนการจัดประสบการณ์
การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย
เรื่อง นี้อือของหนู

สัปดาห์ที่ 1

เวลา 09.00 – 09.30 น.

1. สาระสำคัญ

การใช้หนังสือภาพช่วยให้เด็กเกิดทักษะการพูด

2. จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์
2. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

3. สาระการเรียนรู้

การพูดถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยให้สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นให้เข้าใจได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

- 1.1 หนังสือภาพเรื่อง นี้อือของหนู
- 1.2 ส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์

2. ประสพการณ์สำคัญ

- 2.1 การรู้จักชื่อสิ่งของเครื่องใช้ของตนเอง
- 2.2 การรู้จักชื่อสิ่งต่างๆ พูด
- 2.3 การลงมือปฏิบัติ

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กให้เด็กดู

ขั้นสอน

ดำเนินกิจกรรมโดยครูกระตุ้นให้เด็กพูดชื่อสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กว่ามีอะไรบ้าง

2. เด็กทำแบบทดสอบความรู้ความสามารถด้านการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนการจัดประสบการณ์โดยครูอ่านคำถามให้เด็กฟัง ครูสังเกตเด็กในการตอบคำถาม

3. ครูแนะนำหนังสือภาพส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย เรื่อง “นี้อือของหนู” แนะนำส่วนประกอบของหนังสือ ได้แก่ ปก หน้า ปกหลัง ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สนทนาถึงภาพหน้าปก

4. ครูอ่านหนังสือภาพเรื่อง “นี้อือของหนู” ให้เด็กฟังก่อน และให้เด็กพูดตามครู

5. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ

ขั้นสรุป

6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ

7. ครูสังเกตได้กว่าสามารถพูดคำศัพท์ในหนังสือภาพของเด็กตามแบบทดสอบความรู้
ความสามารถทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือภาพ เรื่อง “นี่คือของหนู”

การประเมินพัฒนาการ

สิ่งที่ประเมิน

1. สังเกตทางด้านการพูดคำศัพท์
2. สังเกตทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. สังเกตทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

วิธีการ

การสังเกต/บันทึก

เครื่องมือประเมินพัฒนาการ

แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ระดับพัฒนาการ 3 ระดับ

(ดูได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์)

แผนการจัดประสบการณ์
การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย
เรื่อง นี้อือของหนู

สัปดาห์ที่ 2

เวลา 09.00 – 09.30 น.

1. สาระสำคัญ

การใช้หนังสือภาพช่วยให้เด็กเกิดทักษะการพูด

2. จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์
2. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

3. สาระการเรียนรู้

การพูดถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยให้สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นให้เข้าใจได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

- 1.1 หนังสือภาพเรื่อง นี้อือของหนู
- 1.2 ส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์

2. ประสพการณ์สำคัญ

- 2.1 การรู้จักชื่อสิ่งของเครื่องใช้ของตัวเอง
- 2.2 การรู้จักชื่อสิ่งต่างๆ พูด
- 2.3 การลงมือปฏิบัติ

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กให้เด็กดู

ขั้นสอน

2. ครูชูหนังสือให้เด็กดูหน้าปกแล้วให้เด็กบอกชื่อหนังสือ
3. เด็กช่วยกันพูดสนทนาเกี่ยวกับหนังสือภาพเรื่อง “นี้อือของหนู” โดยมีครูคอยแนะนำ
4. ให้เด็กฝึกพูดคำคล้องจองในหนังสือภาพ โดยให้ครูอ่านให้เด็กฟังก่อน และให้เด็กพูดตาม
5. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ

ขั้นสรุป

6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ
7. ครูสังเกตเด็กว่าสามารถพูดคำศัพท์ในหนังสือภาพของเด็กตามแบบทดสอบความรู้ความสามารถทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

การประเมินพัฒนาการ

สิ่งที่ประเมิน

1. สังเกตทางด้านการพูดคำศัพท์
2. สังเกตทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. สังเกตทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

วิธีการ

การสังเกต/บันทึก

เครื่องมือประเมินพัฒนาการ

แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ระดับพัฒนาการ 3 ระดับ

(ดูได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์)

แผนการจัดประสบการณ์
การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย
เรื่อง นีคือนูของหนู

สัปดาห์ที่ 3

เวลา 09.00 – 09.30 น.

1. สาระสำคัญ

การใช้หนังสือภาพช่วยให้เด็กเกิดทักษะการพูด

2. จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์
2. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. ความสามารถทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

3. สาระการเรียนรู้

การพูดถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยให้สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นให้เข้าใจได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

- 1.1 หนังสือภาพเรื่อง นีคือนูของหนู
- 1.2 ส่งเสริมความสามารถทางด้านการพูดคำศัพท์

2. ประสบการณ์สำคัญ

- 2.1 การรู้จักชื่อสิ่งของเครื่องใช้ของตัวเอง
- 2.2 การรู้จักชื่อสิ่งต่างๆ พูด
- 2.3 การลงมือปฏิบัติ

ขั้นนำ

1. ครูนำหนังสือภาพสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กให้เด็กดู

ขั้นสอน

2. ครูชูหนังสือให้เด็กดูหน้าปกแล้วให้เด็กบอกชื่อหนังสือ
3. ครูเปิดหนังสือภาพ โดยครูอ่านให้เด็กฟังก่อน และให้เด็กพูดตาม
4. ครูเปิดหนังสือภาพให้เด็กฝึกพูดตามหนังสือภาพเรื่อง “นีคือนูของหนู” โดยมีครูกอยแนะนำ
5. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ

ขั้นสรุป

6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือภาพ
7. ครูสังเกตเด็กว่าสามารถพูดคำศัพท์ในหนังสือภาพของเด็กตามแบบทดสอบความรู้ความสามารถ

ทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

การประเมินพัฒนาการ

สิ่งที่ประเมิน

1. สังเกตทางด้านการพูดคำศัพท์
2. สังเกตทางด้านการพูดเป็นประโยค
3. สังเกตทางด้านการพูดเป็นเรื่องราว

วิธีการ

การสังเกต/บันทึก

เครื่องมือประเมินพัฒนาการ

แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ระดับพัฒนาการ 3 ระดับ

(ดูได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการจัดประสบการณ์)

แบบประเมินทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพ
ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่เจ้าพระยา
ครั้งที่..... วันที่.....

ลำดับที่	ชื่อ (นามสมมติ)	รายการสังเกต/คะแนน								
		พูดคำศัพท์ตามหนังสือภาพได้			พูดเป็นประโยคและพูดเป็นเรื่องราวได้			มีความมั่นใจในตนเองและกล้าพูด		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3
1	กตังค์									
2	เฟรม									
3	เพลง									
4	เกล									
5	หมวย									

มีเกณฑ์การให้คะแนน

- 3 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูดได้อย่างคล่องแคล่วชัดเจน
- 2 คะแนน หมายถึง มีทักษะการพูดได้บ้าง
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่มีทักษะการพูด แต่ร่วมกิจกรรมได้

แบบบันทึกหลังการจัดประสบการณ์
การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้หนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

สัปดาห์ที่..... วันที่.....

1. ผลการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

.....

2 ปัญหา / อุปสรรคในการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

.....

3 แนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวปราณี ชันติวงศ์)

ผู้จัดประสบการณ์